

Portoen er vedtagen enstemmig i dette Ting, saa at alle vare med dertil. Og samme Dag, som denne blev vedtagen med 3 Behandlinger paa een Dag, blev der vedtaget en Forhøjelse af Postlønningerne og en Kontorholdslov, og disse to Love tilsammen slutte det væsentligste af Portoforhøjelsen. — Endvidere vil det være det ærede Medlem bekendt, at hans Meningsfælde stillede ganske anderledes Forlangender om Forhøjelse af Jernbanetaksterne end dem, der vedtoges; det var os, der holdt igen og bleve staaende ved et lavere Beløb. For øvrigt vil jeg blot bemærke med Hensyn til Jernbanetaksterne, at vi paaregnede den Gang, at Forhøjelsen vilde udgøre 2 Mill. Kr., og disse 2 Mill. Kr. ere i alt væsentligt gaaede med til Lønningsforhøjelsen, den udvidede Pensionsret og Tantiømen.

Det er den Slags gamle Spørgsmaal, jeg mener, det ikke er værdt at opholde sig ved og heller ikke værdt at sætte i Forbindelse med Toldlovbehandling, men det er et Eksempel paa Lyst og Villie til at kritisere. Jeg har sagt, at intet er lettere end at kritisere en Toldlov. Jeg vil kunne fremhæve Hundreder af Punkter paa Toldloven, hvor jeg kunde ønske en anden Behandling, en lavere Sats osv. osv., Forandringer baade her og der. Saaledes vil enhver efter sit Skøn kunne kritisere baade dette og hint Punkt. Enten Forslaget ser saadan eller saadan ud, vil det saaledes altid være udsat for Kritik.

Men det er heller ikke det, jeg særlig tænker paa, naar jeg taler om, at Finansministeren har haft en vanskelig Opgave. Det, jeg særlig vil pointere, er, at her er det ikke hans Opgave at fremsætte et Programforslag, ikke hans Opgave at fremsætte et Forslag, der er et samlet Udtryk for hans og hans Partis Ønske. Det er ikke hans Opgave at fremsætte et Agitationsforslag; det vilde være en meget let Sag, og hvis han satte sig det Formaal, vilde han meget let kunne løse Opgaven. Hans Opgave er at lave et Forslag, der indeholder Rimelighed for at naa til en Løsning, der ejer Kræfter til at stile mod en Løsning, for ellers bliver det temmelig frugtesløst, ellers kunde det gaa i Klasse med de 17 andre Forslag, vi have haft fremme paa Rigsdagen før. Det, der maa ligge Finansministeren og alle os, der ønske en Løsning, paa Sinde, er, at vi have et Forslag for os, der virkelig stiler paa en Løsning. I den Henseende har Finansministeren efter mit Skøn løst sin Opgave

særdeles godt. Jeg takker ham for det her foreliggende Forslag, som jeg er særdeles glad for, fordi det efter mit Skøn ejer Kræfter til at arbejde hen til en virkelig Løsning, fordi det ejer Spirer til en virkelig Løsning. Det fastholder Linierne for Venstres Politik gennem en Menneskealder, og det peger bestemt fremad mod dette Maal paa en maadeholden og besindig Maade, saaledes at man tør haabe og vente, at det skulde kunne lykkes at gennemføre et saadant Forslag. Jeg skal nævne nogle enkelte Eksempler i saa Henseende.

Forslaget stiler for det første paa en Nedgang i Forbrugsbeskatningen for den almindelige Befolkning. Vi have talt saa ofte om, at Forbrugsskatter ere ikke retfærdige. Maalet for Beskatningen maa være at beskatte efter Skatteevnen; det er Idealet for al Beskatning. At der skal svares større Skat af det større Forbrug, er ikke retfærdigt. Det have vi talt om saa mange Gange: en Mand med stor Familie, og altsaa stort Behov, svarer større Skat end den, der ingen Familie har og derfor i Grunden har større Skatteevne. Der har derfor altid, i alle de Toldlovsforslag, der ere fremsatte paa Rigsdagen i større eller mindre Grad været regnet med en Nedgang i Forbrugsbeskatningen. Finansministeren har i sit Foredrag i Gaar gjort Rede for de her foreslaaede Nedsættelser, og jeg skal ikke gentage det. Men jeg skal fremdrage et Par Bemærkninger, som vi Gaar hørte af det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen). Han sagde noget om, at Forbrugsbeskatningen havde to gode Egenskaber. Den ene var, at Skatten mærkes ikke, at man kan faa en hel Del Penge ind i Statskassen, uden at det mærkes. Ja, den Historie have vi hørt i 200 Aar, den blev — saa vidt jeg ved — første Gang fremsat af Ludvig XIV.s Finansminister Colbert. Han sagde om Toldbeskatning i det hele, at det var en udmærket Maade at faa Penge ind i Staskassen, uden at Borgerne mærkede det. Det er noget lignende, vi i Dag hørte af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), der ogsaa citerede en fransk Statsmand, der sagde, at det gjaldt om at plukke Gaasen lidt efter lidt, uden at den skreg. Det er efter min Mening en meget daarlig Egenskab ved en Skat. Borgerne have Krav paa at vide baade, hvor meget de skulle svare i Skat, og hvad Skatterne skulle bruges til, og den Skat, der tages ind derved,